

Plut. At enim credis me, qualis sum, talem istis vide-ri, nempe claudum, & cæ-
cum, & quicquid aliud mihi inest vitii. *Merc.* Quid ni o Plute, nisi & ipsi omnes
sint cæci? *Plut.* Haud cæci
quidem, o optime, verùm
in scitia, errorque, quæ
omnia occupant, illis of-
fundunt tenebras. Ad hæc
ipse quoque, ne per omnia
deformis sim, persona val-
dè amabili tectus, inaurata,
gemmisque picturata, ac
versicoloribus amictus eis
occurro. At illi rati sese
nativi vultus venustatem
aspicere, amore capiuntur,
dispereuntque nisi potian-
tur. Quòd si quis me toto
corpore renudatum illis o-
stenderit, dubio procul
futurum sit ut ipsi se da-
mnent, qui tantopere cæcutierint, amantes res neuti-
quam amandas, & deformes.

Merc. Quid ergo, post-
quam eò perventum est ut
jam divites evaserint, jam-
que personam sibi circum-
posuerint, rursum fallun-
tur? adeò ut si quis illis adi-
mere conetur, penè caput
potius quam personam abjiciant?

Πλεύτρο. οἴδι γάρ τοις τον δι-
ός είμι ὁ ρῆμας αὐτοῖς χωλὸν,
η τυφλὸν, η σκοτία μοι
περιστένει; Ερμῆς. αὖλα πᾶς
ώταλος, εἰ μὴ τυφλοὶ ησαν
αὐτοὶ πάντες εἶσι; Πλεύτρο.
χ τυφλοὶ ωταλοί εἰσι. αὖλα η
ἄγνοια, ησαν η σκοτίη, αἱ περ
νῦν κατέχεστα πάντα, θητο-
σκιάζονται αὐτάς. ἐπί δὲ η
αὐτοῖς, ως μὴ παντάπασιν α-
μορφῷ εἴλιον, περισσωπεῖον
περιθέμενῳ ερασμιώτατον,
πλάκησον, ησαν πιθοκόλλητον,
η ποικίλα ἔνδυς, στυγχάνω
αὐτοῖς. Οἱ δὲ, αὐτοπέρσωπον
οἰόμενοι ὁρᾶν τὸ πάλλον, ἐρῶ-
σι, Καὶ πόλλον ταῦτα μητέ στυγχά-
νοντες. ως εἴγετις αὐτοῖς ὅλον
δύτογυμνώσας ἐπέδειξε με, δη-
λον ως κατεγίνωσκον αὖν αὐ-
τῶν, αἱ μελυώτητοντες τὰ τη-
λικαῦτα, η ερῶντες αὐτεργίσων,
η αἱ μέρφων πειραγμάτων.

Ἐρ. Τί δὲ ὅπις τὸν αὐτῶν δημη-
τῶταλατεῖν γνωμένοι, ησαν τὰ
περισσωπεῖον αὐτὸν περιθέμε-
νοι, ἐπί ἐξαπατῶνται; ησαν
λιόν τις αὐτορηται αὐτάς,
Ιαῖνον αὖ τιλιόν κεφαλή η
τὸ περισσωπεῖον περιστοτο; χ
Neque